אירכס ליה גיטא בי מדרשא אמר: אי סימנא אית לי בגויה אי טביעות עינא אית לי בגויה, אהדרוה ניהליה, אמר: לא ידענא אי משום סימנא אהדרוה ניהלי וקא סברי סימנין דאורייתא אי משום טביעות עינא אהדרוה ניהלי, ודוקא צורבא מדרבנן אבל איניש דעלמא לא. גופא מצא גט אשה בשוק בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה, אין הבעל מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה. בזמן שהבעל מודה מיהא יחזיר לאשה, וליחוש שמא כתב ליתן בניסן ולא נתן לה עד תשרי ואזל בעל זבין פירי מניסן ועד תשרי ומפקא לגיטא דכתב בניסן ואתיא למטרף לקוחות שלא כדין? הניחא למ"ד *כיון שנתן עיניו לגרשה שוב אין לבעל פירות שפיר אלא למ"ד יש לבעל פירות עד שעת נתינה מאי איכא למימר? כי אתיא למטרף אמרינן לה אייתי ראיה אימת מטא גיטא לידך, ומאי שנא משטרי חוב דתנן *מצא שטרי חוב: אם יש בהן אחריות נכסים לא יחזיר ואוקימנא כשחייב מודה ומשום שמא כתב ללוות בניסן ולא לוה עד תשרי וקא טריף לקוחות שלא כדין התם נמי ליהדר, וכי אתי למטרף נימא ליה אייתי ראיה אימת מטא שטר חוב לידך? אמרי: הכא גבי גט אשה אתי לוקח ותבעה אמר האי דהדרוה ניהלה רבנן לגיטא משום דלא תעגין ותיתיב, השתא דקא אתיא למטרף תיזל ותיתי ראיה אימת מטא גיטא לידה הכא גבי שטר חוב לא אתי לוקח ותבע' (א) מדאהדרוה ניהליה רבנן לשטר חוב פשיטא למאי הלכתא אהדרוה ניהליה למטרף הוא, שמע מינה קמו רבנן במילתא ומקמי דידי מטא שטרא לידיה: שחרורי עבדים וכו': ת"ר מצא שטר שחרור בשוק בזמן שהרב מודה יחזיר לעבד, אין הרב מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה. בזמן שהרב מודה מיהא יחזיר לעבד ואמאי ניחוש שמא כתב ליתן לו בניסן ולא נתן לו עד תשרי, ואזל עבדא וקנה נכסין מניסן ועד תשרי ואזיל הרב וזבנינהו, ומפיק ליה לשחרור דכתב בניסן וקא טריף לקוחות שלא כדין, *הניחא למ"ד זכות הוא לעבד שיוצא מתחת רבו לחירות וכאביי דאמר *עדיו בחתומיו זכין ליה שפיר, אלא למ"ד חוב הוא לעבד שיוצא מתחת יד רבו לחירות מאי איכא למימר? דכי אתי למטרף אמרינן ליה אייתי ראיה אימת מטא שחרור לידך: דייתיקי מתנה וכו': *ת"ר איזו היא דייתיקי דא תהא למיקם ולהוית שאם מת נכסיו לפלוני. מתנה כל שכתוב בו מהיום ולאחר מיתה. אלמא אי כתיבא מהיום ולאחר מיתה הוא דקני ואי לא, לא קני. אמר אביי הכי קאמר איזו היא מתנת בריא שהיא כמתנת שכיב מרע דלא קני אלא לאחר מיתה כל שכתוב בה מהיום ולאחר מיתה. טעמא דלא אמר תנו הא אמר תנו נותנין ורמינהו מצא דייתקאות אפותיקאות ומתנות אע"פ ששניהם מודין לא יחזיר לא לזה ולא לזה. אמר רבי אבא בר ממל לא קשיא

הא

רש"י

אירכס ליה גיטא · שהיה שליח להביא ואירכס ליה ואשכחוהו : אמר אי סימנא · חשיבא לכו, אית לי בגויה סימנא : ואי טביעות עין · חשיבא לכו, אית לי בגויה טביעות עינא=מכירו אני בכתב ידי הסופר והעדים מדת ארכו ורחבו כאדם המכיר את חבירו בטביעת עין שטבע בו ואין בו סימן : וקסברי רבנן סימנין דאורייתא שלא אמרתי סימן מובהק והחזירוהו לי : ודוקא צורבא מדרבנן · דמוחזק לן ביה דלא משני בדיבוריה : ולא נתן עד תשרי · וכל זמן שלא נתן היה לו לאכול ולמכור פירי נכסי מלוג שלה שתקנו חכמים לבעל לאכול פירות של נכסי מלוג אשתו שנפלו לה לירושה : וזבין פירי · כמשפטו : שפיר · יש לה לטרוף כל מה שמכר משעת כתיבה והא פלוגתא במס' גיטין בפ' שני (דף יז:) : אימת מטא גיטא לידך · מיד בעליך : אימת מטא שטרא לידך · מיד הלוה מתחלה : אתי לוקח ותבע · אי אתיא למיטרף מסיק אדעתיה לתבוע אייתי ראיה אימת מטא גיטא לידך בזמנא קמא : מקמי דידי · מקודם שמכר לי הלוה נכסיו מטא שטר מיד לוה למלוה בראשונה : הניחא למ"ד כו' · פלוגתא בפ"ק דגיטין (דף יב:) : זכות הוא לעבד · טובה היא אצלו שמתירו בקהל וכיון דזכות הוא איכא לתרוצי דמשעה שנכתב זוכה בשחרור דלכי מטא (ב) שטר גט לידיה נעשה בן חורין למפרע משעת חתימה : חוב הוא לעבד · חובתו הוא שיוצא מתחת רבו כלומר הפסד הוא לו שאם עבד (ג) כהן הוא פוסלו מן התרומה ואם של ישראל אוסרו בשפחה כנענית דזילא ליה ושכיחא ליה ופריצא ליה : מאי איכא למימר · דהשתא ליכא למימר עדיו בחתומיו *חבין לו דאין חבין לאדם שלא בפניו : דא תהא למיקם · שטר זה יהיה לקום ולהיות בכל הכתוב בו דדברי שכיב מרע ככתובין וכמסורין דמי : מתנה · מתנת בריא איזו היא כל שכתוב בו כו' : מהיום ולאחר מיתה · גוף הקרקע קנוי לו מן היום ואין לו עוד רשות למוכרה וליתנה ולהורישה והפירות אינו אוכל כל ימי חייו אלא לאחר מיתה : ואי לא, לא קני · בתמיה כל שכן דאם יהיב ליה גוף ופירות במעכשיו דקני טפי : סתם מתנת שכיב מרע לא קניא לו אלא לאחר מיתה דמחמת מיתה הוא מצוה : הא אמר תנו נותנין · אמתני' פריך דתלי טעמא בשאני אומר נמלך עליהם שלא לתתן : אפותיקאות · שעשה לו שדה אפותיקי למלוה על פה שהיתה לו עליו מלוה ישנה : לא יחזיר · שמא כתבה לזה ולא מסר לו ולא זכה בקרקע וחזר וכתב לאחר ומסר לו השטר וזכה בו ובא לחזור בו מן השני ורוצה לתת לראשון וחפץ שימסרו לו שטר זה שיוליכנה בבית דין ונמצא זמן שטר של זה קודם לשטרו של שני ויוליכנה מידו בדין :

[גיטין יז:] · לעיל יב: · זכין רש"ל · [גיטין יב:] · [לעיל יג. וש"נ] · ב"ב קלה:

תוספות

אי סימנין דאורייתא · בגט נמי מהדרינן ואי סימנין דרבנן מה שמחזירין אבידה בסימן שאינו מובהק מדרבנן משום הפקר בית דין הפקר אבל מדאורייתא צריך או עדים או סימן מובהק, וגט נמי דאיסור הוא לא מהדרינן אלא בסימן מובהק :

אבל אינש דעלמא לא · מפרש ר"ת דעם הארץ נמי אית ליה טביעות עינא כדאמר בפ' גט פשוט (ב"ב דף קסח·) האי מאן דבעי לקדושי איתתא לידבר עם הארץ בהדיה והאי דלא מהדרינן ליה משום דלא מהימן :

וליחוש דלמא כתב ליתן בניסן כו' · ואפילו לאביי דאמר עדיו בחתומיו זכין לו הכא גבי אשה חוב הוא לה ואמתני' דדייקינן הא אמר תנו נותנין וכן אמתני' דהמביא גט ממדינת הים לא פריך ניחוש שמא כתב ליתן בניסן כו' כיון דעתה שבא לגרשה רואין שהזמן מוקדם ויש קול שלא נמסר ביום שנכתב ויזכרו לקוחות לומר אייתי ראיה אימת מטא גיטא לידך אבל הכא שהבעל מודה שממנה נפל וגירשה ביום הכתיבה פריך וניחוש שמא יסברו לקוחות שאמרה אמת ולא יאמרו בשעת טריפה אייתי ראייה אימת מטא גיטא לידך וא"ת ואמאי לא פריך אמתני' (ד) דכותבין גט לאיש אע"פ שאין אשתו עמו ליחוש שמא לא יתן עד שנה וכי תימא כיון דליכא ריעותא דנפילה י"ל יום שנכתב נמסר ואפי' נמסר נמי אחר זמנים קול שלא נמסר ביום שנכתב כי רואים בשעת קבלת הגט שהוא מוקדם ויזכרו לקוחות לומר כשתטרף אייתי ראיה דהא לעיל (דף יב:) פריך גבי כותבין שטר ללוה ויש לומר דגבי כותבין שטר ללוה פריך שפיר משום דמאן דזיף בצנעא יזיף (ב"ב מב·) ויש לחוש שמא לאחר זמן ימסור לו בצנעא ויסברו לקוחות שנמסר לו משעת כתיבה אבל גט דיהבי בפרהסיא דצריך עדי מסירה אפילו לר"מ דאין דבר שבערוה פחות משנים כדפירש ר"ת ורשב"ם בגיטין (ד. ד"ה דק"נ) ועוד דרגילות לגרש בפרהסיא לגלות שהיא פנויה יש קול שנתגרשה אחר זמן כתיבה ולא יטעו הלקוחות אבל אכתי קשה אמאי כותבין גט לאיש כו' ניחוש שמא תזנה אחר הכתיבה ויתן לה בצנעא כדי לחפות עליה וי"ל דמיד שנכתב הגט טוחן לה דלא מקדים איניש פורענות לנפשיה :

אימת מטא גיטא לידך · בשאר גיטין לא אמרינן כן דמסתמא ביום שנכתב נמסר אבל זה דנפל אתרע :

ברייתא

עין משפט נר מצוה

קסא א ב מיי' פי"ח מהל' גזילה ואבידה הל' ח ועיין במ"מ סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' סה סעיף יג :

קסב ג מיי' שם הל' ט טוש"ע שם סעיף יד :

קסג ד מיי' פי"ב מהל' זכייה ומתנה הל' יד סמג עשין פב טוש"ע ח"מ סי' רנו סעיף ו :

רבינו חננאל

לחומרא עבדינן הא דאירכס ליה גיטא בבי מדרשא לרבה בר חנא ואהדרוה ליה ולא ידע אי בסימנא דאית ליה בגויה אי בטביעות עינא מסייעא להא דאמרנא. גופא מצא גט אשה בזמן שהבעל מודה יחזיר לאשה וכו' פשוטה היא וסוגייא דשמעתתא כל כי הא גוונא מצריכינן ליה לברורי בעדים אימת מטא גט לידה וכן כל שטר הנמצא חיישינן דלמא אתי למיטרף לקוחות שלא כדין. וכן גט שחרור דינו נמי הכי. פי' דיאתיקי צוואת שכיב מרע בלשון יון נקראת דייתיקי. דייתיקי מתנה ושוברים לא יחזיר שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהם שלא ליתנם. הא אמר תנו נותנים ורמינהי דיתיקאות אפותיקאות ומתנות אע"פ ששניהן מודין לא יחזיר לא לזה ולא לזה

הגהות הב"ח

(א) גמ' ותבע אמר מדאהדרוה ניהליה רבנן לשטר חוב : (ב) רש"י ד"ה זכות הוא וכו' דלכי מטא גט שחרור לידיה : (ג) ד"ה חוב וכו' שאם עבד של כהן : (ד) תוס' ד"ה וליחוש וכו' לא פריך אמתניתין דגם פשוט דכותבין :

נושא

החזרת שטר לשליח על פי: א) סימנים (שאינן מובהקים) ב) טביעות עינא

נושא

מצאו שטר מתנת שכיב מרע

נושא

סתירה בין (דיוק) משנתנו וברייתא בדבר שטרי מתנה ודייתיק שנמצאו ואמר הנותן לתתן למקבל

לפי משנתנו - נותנים

לפי הברייתא - לא נותנים (אע"פ ששניהם מודים)

קסד א ב ג מיי' פי"ח מהלכות גזילה ואבידה הלכה ט י ועיין במ"מ סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' סה סעיף יד :

קסה ד מיי' שם הלכה יא סמג שם וטוש"ע שם סעיף יח וטוש"ע אה"ע סי' קי סעיף ב :

נושא/מבנה
II - I עד (כאמצ)
סוף הדמ'
ב' לשונות
ויישוב הסתירה
בין משנתנו
והברייתא

"מתניתין, ברייתא"

בשכיב מרע, בבריא

הא בבריא והא בשכיב מרע: מתניתין דקתני האמר תנו נותנין = בשכיב מרע דבר מהדר הוא, דאמרינן מאי איכא למימר דלמא כתבה מעיקרא להאי ואמליך ולא יהבה ניהליה, והדר כתבה לאיניש אחרינא ויהביה ניהליה, השתא קא הדר ביה מההוא דיהבה ניהליה אי במתנת בריא יהבה ליה לית ליה פסידא דכי נפקא תרתי בתרייתא זכי דהא הדר ביה מקמייתא אי במתנת שכיב מרע נמי יהבה ניהליה לית בה פסידא, דבתרייתא זכי דקא הדר ביה מקמייתא, כי קתני בברייתא אע"פ ששניהם מודים לא יחזיר לא לזה ולא לזה בבריא דלאו בר מהדר הוא דאמרינן דלמא כתבה להאי מעיקרא ואמליך ולא יהבה ליה והדר כתבה לאיניש אחרינא ויהבה ליה, השתא קא הדר ביה מההוא דיהבה ליה וסבר מהדר-לא מצינא הדרנא בי, אימר להו דאנא להאי יהבתא וניהדרו ניהליה כתבא כי היכי דכי מפיק האי כתבא דקדים זכה ביה הוא, אלא אמרינן ליה-אנן: האי כתבא לא יהבינן ליה להאי דלמא מכתב כתבת, מיהב לא יהבת ניהליה, ויהבתה לאיניש אחרינא וקא הדרת ביה, אי לא יהבתה לאיניש אחרינא וקא בעית דתתבה להאי, כתיב ליה השתא כתבא אחרינא ויהביה ניהליה דאי יהבת לאיניש אחרינא לית בה פסידא דקדים זכי, מתקיף לה רב זביד והא אידי ואידי דייתקאות קא תני? אלא אמר רב זביד הא והא בשכיב מרע ולא קשיא הא ביה והא בבריה: מתניתין דקא אמר תנו, נותנין = בדידיה, דבר מהדר הוא דאמרינן א"נ יהבה לאיניש אחרינא לית בה פסידא, דקמא ובתרא בתרא זכי דהא הדר ביה מקמא, כי קא תני בברייתא אע"פ ששניהם מודים לא יחזיר-לא לזה ולא לזה = בבריה דאמרינן: דלמא כתב אבוה להאי ואמלך ולא יהביה ניהליה ובתר אבוה כתב איהו לאיניש אחרינא ויהבה ליה, והשתא קא הדר ביה מההוא, סבר מהדר לא מצינא הדרנא בי, אימר להו דאבא יהבה ליה להאי ונתבו ליה כתביה (וניזיל) (ונפיק) מיניה (דהוא) זכי ונפלוג בהדיה, הלכך אמרינן ליה אנן: האי כתבא לא יהבינן ליה להאי דדלמא מכתב כתביה אבוה, מיהב לא יהבה ליה, ויהבתיה את לאיניש אחרינא וקא הדרת ביה אלא אי קושטא קא אמרת דיהב ליה אבוך, זיל את השתא כתיב ליה שטרא אחרינא דאי נמי לא יהבה ליה אבוה וכתבתיה את לאיניש אחרינא לית בה פסידא-דקמא ובתרא קמא זכי: ת"ר מצא שובר בזמן שהאשה מודה יחזיר לבעל אין האשה מודה לא יחזיר לא לזה ולא לזה בזמן שהאשה מודה מיהת יחזיר לבעל, וליחוש דלמא כתבה ליתן בניסן ולא נתנה עד תשרי ואזלה זבנתה לכתובה בטובת הנאה מניסן עד תשרי ומפיק ליה לשובר דכתיב "בניסן" ואתא למטרף לקוחות שלא כדין? אמר רבא

ברייתא בבריא דלמא כתבה להאי ולא יהביה ליה · היינו דלא כאביי דלדידיה אמאי לא נהדר כיון שהוא רואה דעדיו בחתומיו זכין לו היכא דמטא שטרא לידיה ואביי יתרץ כדרב זביד דבסמוך : **והא** אידי ואידי דייתיקאות קתני · וא"ת ולפרוך נמי והא מתנות קתני ואור"ת דמיירי מתני' שפירש שנותן לו גוף ופירי מהיום אם לא יחזור עד לאחר מיתה דמצי הדר ביה ורשב"א דחק לפרש דגבי מתנות אפי' אם אמר תנו אין נותנין וה"פ דמתניתין שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהם שלא ליתנן ויהיב לאינים אחרינא ועתה רוצה לחזור בו מן השני וליתנה לראשון לפיכך אפילו אם אמר תנו אין נותנין אבל דייתיקי אם אמר תנו נותנין דאפילו נמלך ונתן לאחר יכול לחזור וקשה לפירושו דא"כ פירוש דנמלך דמתני' יהיה בשני ענינים ותו לעיל גבי גט דדייק הא אמר תנו נותנין אפילו לזמן מרובה לפרש"י ז"ל מנ"ל לפרושי הכי דלמא ה"פ משום דנמלך איכא למיחש שמא לא ניתן הגט עדיין ולכך אפילו אם אמר תנו אין נותנין אלא לשון ונמלך משמע שעתה אינו רוצה כדפרישית לעיל (י"ח. ד"ה הא) : **ובתר** אבוה כתבה איהו לאינים אחרינא · תימה אמאי לא אמרינן נמי שנתנה האב תחלה במתנת שכיב מרע ואח"כ האב עצמו כתבה להאי ולא יהבה ליה ומת האב ונתקיימה המתנה לראשון והבן רוצה שתהיה לשני : **מצא** שובר כו' וליחוש דלמא כתב ליתן בניסן כו' · וא"ת לפרוך על מתני' דגט פשוט (ב"ב דף קסז.) דכותבין שובר לאשה וכ"ת לא חיישינן אלא היכא שנפל ואתרע הא פריך לעיל (יג:) גבי כותבין שטר ללוה אע"ג דליכא ריעותא וי"ל דמצי לדחויי בשטרי הקנאה אבל הכא אי בשטרי הקנאה מיירי כי אין האשה מודה נמי יחזיר לבעל דאין אשה מודה משמע אפילו אינה אומרת שהוא מזויף אלא אומרת שכתבה ליתן ולא נתנה ואומרת עתה אל תתנו לפי שנמלכה דומיא דמצא שוברין דמתניתין דלא יחזיר שאני אומר כתובים היו ונמלך כו' :

ש"מ

הא בבריא · שהיה שטר מתנת בריא דלא כתיב ביה "כדקליר ורמי בערסיה" (א) (נכלין) שכותבין בשטרי מתנות שכיב מרע : **דבר מהדר הוא** · שיכול לחזור במתנתו אם כתב שני שטרות השני זוכה שהרי חזר בו מראשון : **אי במתנת בריא יהבה ניהליה** · להוא בתרא : **לית ליה פסידא** · בהאי שטרא דמהדרא ליה להאי : **בבריא** · כגון שהיה השטר זה הנמצא מתנת בריא שהוא זוכה לשטר המאוחר לו שאינו יכול לחזור במתנתו : **דאי יהבתיה לאינים אחרינא לית ליה פסידא** · בשטרא דכתבת השתא דמאן דקדים שטריה זכה: **ביה** · שעדיין הוא קיים ואמר תנו לזה: **הא בבריה** · שמת מחליו וזה בנו אומר החזירהו : **דבר מהדר הוא** · ממתנה זו אם חזר בו לאחר שיצאו שני שטרות בב"ד יזכה האחרון : **א"נ יהבה** · שוב לאינים אחרינא במתנת בריא : **לית ליה פסידא** · להוא בתרא בהאי שטרא דמהדרינא ליה להאי : **כתבה איהו** · הבן : **דהוא קדים** · שיהא שטרו קודם דכיון דמת אביו מחליו זכה ממתנה לו : **ונפלוג בהדיה** · אחלוק עמו בקרקע זו : **קמא זכה** · מאחר ששני השטרות יצאו מסמך הקודם זכה שמתנת בריא הם והשתא דאוקימנא טעמא 'דלא יחזיר' משום 'דלמא כתבה להאי ואמליך ולא יהבה ליה והדר כתבה לאינים אחרינא' ליכא למרמי אמתנות ולא תידוק מתני' גבי מתנות 'הא אמר "תנו" נותנין' דכי נמי אמר "תנו" שייך למימר טעמא דלא יחזיר משום שאני אומר כתובין היו ונמלך עליהן שלא לתנן והדר כתבה לאינים אחרינא , וגבי דייתקאות ע"כ אם אמר "תנו" נותנין אם הוא קיים דהא תלה תנא דידן טעמא משום שאני אומר נמלך עליהן שלא לתנן ואי נמי הכי הוה דנמלך השתא אם אמר תנו נותנין דליכא למיחש למידי וה"ק מצא דייתיקי או מתנה לא יחזיר שאני אומר כו' והיכא דאמר תנו [אי] שייך למימר לא יחזיר משום טעמא דשאני אומר כגון מתנת בריא או בשכיב מרע ומת ובריה קאמר תנו שמעי' ממתני' דלא יחזיר ולא דייקין האמר תנו נותנין, והיכא דלא שייך למימר שאני אומר כגון בשכיב מרע שלא מת מחליו דייקינן האמר תנו דבעל שאני אומר הלכך נותנין : **מצא שובר** · שכתבה אשה לבעלה "התקבלתי כתובתי" ועודה תחתיו : **ולא נתנה עד תשרי** · והוא לא פרע עד תשרי : **ואזלה** · איהי בעודה תחתיו בין ניסן לתשרי : **וזבנתה לכתובה**. לאחר : **בטובת הנאה**. כלומר בזול לפי שנותן מעותיו בספק שאם תמות היא יירשנה בעלה ויפסיד מי שלקחה ואם ימות בעלה או יגרשנה יהיה לוקח במקומה ויגבה כתובתה ושוב לא היה לבעלה לפרוע לה הכתובה אלא ללוקח ושובר שנכתב בשמה אינו כלום : **ומפיק לשובר** · שכתוב בניסן ויקדים לשטרו של לוקח ויחזיק הבעל {בקרקע המיוחדת לכתובתה} שלא כדין :

ש"מ

ס"א וליזול וליפוק מיניה דהאי וכן הוא בהא"ש רש"ל

רבינו חננאל

ופרקינן מתני' דדייקת מינה הא אמר תנו נותנין במתנת שכיב מרע שאפי' נתנם לאחר אי הדר ביה בר מיהדר הוא וליכא פסידא כלל. ברייתא בבריא דלאו בר מיהדר הוא דחיישינן דלמא כתביה להאי מעיקרא ולא יהב ליה שטרא והדר כתביה לאיניש אחרינא ויהב ליה שטרא והשתא בעי למיהדר במה דיהב לבתרא ועבד קנוניא בהדי קמא ומשום הכי מודה ליה לפיכך תני לא יחזיר ואתקיף עלה רב זביד והא מתניתא נמי דיתיקאות קתני אלא הא והא בשכיב מרע ולא קשיא מתני' בדידיה דבר מיהדר הוא ברייתא (באבוה) [בבריה] וכו' ופשוטה היא. ת"ר מצא שובר בזמן שהאשה מודה יחזיר לבעל וניחוש דלמא כתבה בניסן ולא נתנה לו השטר עד תשרי וזבנתה לכתובה ביני וביני ומפיק לשובר דכתב בניסן ומבטיל לה לכתובה.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה הא בבריא וכו' בערסיה כדרך שכותבין :

מתני' - שכיב מרע (החזרת שטר שכ"מ)
ברייתא - בריא (עניינו שטר מתנת
בריא - דלא
מחזירין)

(**) "4 שורות
הצלאת החשש
וא"כ (---)
הסבר למה אין
חשש

(*) ואם ניתן שטר
המצא - לראשון
נפסיד השני -
לה אי'ל...

ננסה
מצא שובר
אשה

מבנה

תשובות רבא ואר"
לשאלה - למה מחזירין לבעל
שובר המעיד על כך
ששילם לה כתובתה הרי
יש לחשוש שמא כתבה
השובר ליתן בניסן וכו' ויבא
לידי הפסד הלקוחות (שקנו כתובתה ממנה
בטובת הנאה בין ניסן לתשרי)